

Nr 219.

Av herr **Starbäck**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 125, angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer samt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

I proposition nr 125 till årets riksdag har Kungl. Maj:t hemställt om pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer samt därvid följt det förslag, som efter verkställd utredning framlagts av 1921 års pensionskommitté.

En särställning i pensionshänseende intaga de före 1918 pensionerade militärerna i följd av de oförmånliga grunder, enligt vilka pensionerna för dem utgå.

I anledning härav har en ledamot av nämnda kommitté i en till kommitténs betänkande fogad reservation uttalat den mening, att de av kommittén för f. d. befattningshavare i allmänhet föreslagna pensionstilläggen icke lämpade sig för f. d. militära befattningshavare, vare sig med hänsyn till de föreslagna beloppens storlek eller till det pensionsbelopp, vid vilket åtnjutandet av pensionsförbättringen ansåges böra upphöra.

Efter verkställd utredning har han kommit till det resultat, att ett pensionstillägg av 360 kronor vore lämpligt avvägt för alla grader utom i fråga om sergearter och underofficerare av 2:a graden, för vilka tillägget borde bestämmas till 240 kronor. Ifrågavarande pensionstillägg borde ej tillgodokomma innehavare av högre pensionsbelopp än 2,800 kronor, vadan högsta beloppet av pension och pensionstillägg skulle utgöra 3,160 kronor. Ej heller skulle till f. d. befattningshavare, som jämte pension åtnjöte avlöning i annan befatt-

ning, med vilken vore förenad arvode eller lön av statsmedel, utgå pensionstillägg till högre belopp än att summan av pension och pensionstillägg samt sådant arvode eller lön ej överstege de avlöningsförmåner, som befattningshavaren vid avgång från beställning på aktiv stat uppbar.

Ärliga kostnadsökningen utöver vad av kommittén för dess förslag angivits komme att för ett sålunda beräknat pensionstillägg utgöra omkring 350,000 kronor, oavsett dyrtidstillägg.

Under nu rådande statsfinansiella svårigheter torde tyvärr blott ringa möjlighet finnas att bereda samtliga ifrågavarande pensionärer en pensionsförbättring av den omfattning, som sålunda ifrågasatts, huru rättvist och befogat ett sådant tillägg till dessa pensionärer än i och för sig vore.

Emellertid är det påtagligt, att en hel del av dessa pensionärer, vilka avgått ur tjänst vid så tidig ålder som 50 å 55 år, ännu böra vara i besittning av rätt obrutna kroppskrafter, så att de i enskild verksamhet kunna finna ett välbehövt tillskott till den lilla pensionen. Jag anser därför under för handen varande förhållanden det ej vara oundgängligen behövt, att ifrågavarande pensionärer komma i åtnjutande av hela det föreslagna beloppet förrän vid den ålder, då kroppskrafterna i allmänhet pläga avtaga på ett sådant sätt att förmågan till enskilt förvärv i hög grad nedsättes, vilket torde ske vid omkring 67 års ålder. Enligt från arméns och flottans pensionskassor erhållna upplysningar utgör antalet ifrågavarande pensionärer i en ålder av 67 år och därutöver i runt tal 725, varav omkring 125 sergenter och underofficerare av 2:a graden. Kostnaden för en ökning av pensionstillägget i enlighet med det ovan sagda skulle alltså begränsas till omkring 100,000 kronor.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen dels ville med godkännande av Kungl. Maj:ts proposition nr 125 med förslag om pensionstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer besluta, att såsom ytterligare pensionstillägg för f. d. militära och civilmilitära befattningshavare, som avgått med pension före år 1918 och som uppnått en ålder av 67 år, skall utgå 60 kronor till sergent, musiksergent, tyg- och gevärshantverkare och regements-

sadelmakare samt underofficer av 2:a graden och mästare, samt med 180 kronor till fanjunkare (styckjunkare), flaggunderofficer samt officerare ävensom ovan ej särskilt nämnd f. d. civilmilitär befattningshavare, dock att pension och pensions-tillägg ej må tillsamman överstiga 3,160 kronor, dels ville besluta, att vederbörande anslag höjas med de belopp, som påkallas av ett bifall till detta förslag.

Stockholm den 18 mars 1922.

Karl Starbäck.
